Paralelní třídění

Třídící algoritmy

Vstup: Posloupnost prvků a_1, \ldots, a_n s definovaným uspořádáním \leq .

Výstup: Setříděná posloupnost, pro kterou platí $a_{i_1} \leq a_{i_2} \dots a_{i_n}$.

- rozlišujeme vnitřní a vnější třídění
 - my se budeme zabývat jen vnitřním

Výstupní sekvence může být uložena:

- v paměti jednoho výpočetního uzlu
- distribuovaně
 - požadujeme pak, aby pro i < j platilo, že všechny prvky uložené na uzlu P_i byly menší než všechny prvky na uzlu P_j

Bublinkové třídění

Sekvenční algoritmus:

porovnáváme a uspořádáváme postupně prvky:

$$(a_1, a_2), (a_2, a_3), \dots (a_{n-1}, a_n)$$

- tím se největší prvek dostane na poslední pozici
- ▶ tuto iteraci opakuji ještě n 1 krát
- ► $T_S(n) = \sum_{i=1}^n i = \frac{n(n-1)}{2}$
- v této podobě nelze algoritmus paralelizovat

Paralelní bublinkové třídění

 budeme střídavě provádět porovnávání sudých a lichých dvojic tj.

$$(a_1, a_2), (a_3, a_4), \dots (a_{n-1}, a_n)$$

 $(a_2, a_3), (a_4, a_5), \dots (a_{n-2}, a_{n-1})$

- nazývá se také odd-even sort
- nyní již lze provádět porovnání a uspořádání v rámci jednoho kroku paralelně
- každý prvek se může v jednom kroku posunout maximálně o dvě místa
- postup tedy musím opakovat ⁿ/₂-krát, pokaždé dělám n 1 porovnání
- ► $T_S(n) = \frac{n(n-1)}{2}$

Paralelní bublinkové třídění - analýza

$$T_P(n,p) = \frac{n}{2} \frac{n-1}{p} = \theta(\frac{n^2}{2p})$$

- $S(n,p) = \frac{n^2}{2} \frac{2p}{n^2} = p$
- ► E(n, p) = 1
- $C(n,p) = \frac{n^2}{2} = \theta(T_S(n^2))$
- ▶ p může být maximálně $\frac{n}{2}$, pak je $T_P(n,p) = n$
- to není moc dobrý výsledek v porovnání s n log n u quicksortu, uvážíme-li, že jsme zaměstnali n procesorů

Paralelní bublinkové třídění - implementace

- implementace na architekturách se sdílenou pamětí je triviální
 - jednotlivá porovnání tvoří prvotní tasky
 - sloučím je do bloků a ty pak mapuji na jednotlivé procesy
 - tím zabráním, aby různé procesy sahaly na blízké prvky v poli
- implementace na architekturách s distribuovanou pamětí je také triviální
 - pokud rozdistribuuji vstupní posloupnost např. na dva uzly takto
 - $a_1, a_2, \dots a_{\frac{n}{2}-1}$ a $a_{\frac{n}{2}}, \dots a_n$
 - ▶ pak porovnání $(a_{\frac{n}{2}-1}, a_{\frac{n}{2}})$ se účastní dva různé procesy
 - porovnání probíhá takto
 - oba procesy si vzájemně vymění svá čísla, tj. oba budou mít $a_{\frac{n}{2}-1}$ i $a_{\frac{n}{2}}$
 - proces s vyšším ID si nechá větší z obou čísel, proces s nižším ID si nechá to menší

Paralelní bublinkové třídění - implementace

- implementace v CUDA je také celkem jednoduchá
 - pole je stále v globální paměti
 - po každé iteraci je nutné synchronizovat všechna vlákna v rámci gridu
 - každé vlákno načte jeden prvek do sdílené paměti
 - sudá vlákna pak provedou porovnání a prohození ve sdílené paměti
 - nakonec každé vlákno zapíše jeden prvek do celého pole
- to zřejmě nebude moc efektivní
- třídění malých posloupností v rámci jednotlivých bloků by ale mohlo být schůdné

Shellovo třídění

- algoritmus funguje tak, že třídí pole s krokem h
 - tj. když vezmeme každý h-tý prvek, získáme setříděnou posloupnost
- tím pádem získáváme h nezávislých podposloupností, které lze třídit současně
- na třídění se používá metoda vkládání
- parametr h zmenšujeme až k 1

Shellovo třídění - paralelně

- stupeň paralelizace je závislý na h
- ▶ s tím, jak se *h* zmenšuje, klesá i efektivita paralelizace
- podposloupnosti se mění s každým novým h, takže algoritmus není vhodný pro architektury s distribuovanou pamětí
 - při každé změně h bych musel dělat scatter a gather
- podposloupnosti jsou vzájemně provázané, takže u architektur se sdílenou pamětí hrozí false sharing, neboť různé procesy budou načítat sousední prvky
- na GPU lze jen těžko dosáhnout sloučených přístupů do paměti, u sdílené paměti by při určitých krocích mohlo docházet ke konfliktům v přístupu do paměťových bank
- Shellovým tříděním se dál zabývat nebudeme

Přihrádkové třídění - bucket sort

- předpokládejme, že třídíme reální čísla z intervalu [0, 10]
- celý interval si můžeme rozdělit na 10 přihrádek a velikosti
 1
- do i-té přihrádky vložím všechna čísla a_j taková, že

$$i - 1 \le a_j < i$$

- každou přihrádku pak setřídím zvlášť libovolným třídícím algoritmem
- výsledné setříděné podposloupnosti poskládám za sebe
- aby byl algoritmus efektivní, je potřeba mít všechny přihrádky zaplněné rovnoměrně
- složitost silně závisí na zaplnění přihrádek
 - pokud padnou všechny prvky do jedné, bude složitost dána přesně použitým třídícím algoritmem
 - pokud bych věděl, že do každé přihrádky padne pravě jeden prvek, vkládám prvky vlastně rovnou na své místo a mám složitost O(n)

- paralelizovat lze snadno jak rozdělování do přihrádek ...
- ... tak i vlastní třídění ...
- ... a následné složení do setříděné posloupnosti

Implementace na architekturách se sdílenou pamětí

- vstupní posloupnost se rozdělí rovnoměrně blokově mezi p procesorů
- každý procesor prochází svou část a rozděluje do přihrádek
 - vkládání do přihrádek musí být ošetřeno pomocí kritické sekce
- pak se přihrádky rozdělí rovnoměrně mezi všechny procesory
 - zde je dobré vzít v úvahu zaplnění jednotlivých přihrádek včetně složitosti použitého třídícího algoritmu
- provede se setřídění přihrádek
- nakonec zbývá poskládání do výsledného pole
- pomocí operace prefix sum použité na počet prvků, které třídil jeden proces lze přesně určit, kam se do výsledného pole mají ukládat prvky z daného procesu
 - buď m_i počet prvků zpravovaných procesem P_i
 - bud' $M_i = \sum_{i=0}^{i-1} m_i$
 - pak proces P_i bude vkládat své prvky na pozice M_i...M_{i+1} ve výsledné setříděné posloupnosti

Implementace na architekturách s distribuovanou pamětí

- každý uzel dostane několik přihrádek
- vstupní posloupnost rozděluje nultý proces do jednotlivých přihrádek tj. rozesílá jednotlivým uzlům
- každý uzel zařazuje zaslaná data do svých přihrádek, případně je může rovnou zatřiďovat
- přihrádky je možné adaptivně přenášet z jednoho uzlu na druhý tak, aby se zachovalo rovnoměrné vytížení uzlů
- nakonec zbývá poskládání do výsledného pole
- pomocí operace prefix sum použité na počet prvků, které třídil jeden proces lze přesně určit, kam se do výsledného pole mají ukládat prvky z daného procesu
 - buď m_i počet prvků zpravovaných procesem P_i
 - ▶ bud' $M_i = \sum_{i=0}^{i-1} m_i$
 - ▶ pak proces P_i bude vkládat své prvky na pozice M_i ... M_{i+1} ve výsledné setříděné posloupnosti

Implementace na GPU (CUDA)

- v CUDA může být přihrádkové třídění použito jako základ pro jiné třídící algoritmy
- každému CUDA bloku se pak přidělí setřídění jedné přihrádky
- tím lze navýšit paralelismus potřebný pro GPU
- předpokládáme, že data jsou uložena na GPU
- CPU navrhne pivoty, pro dělení do přihrádek, tj. meze jednotlivých přihrádek
- kernel na GPU pak spočítá, kolik prvků připadne do jednotlivých přihrádek
- výsledek pošle na CPU, který může velikosti přihrádek ještě upravit

Quicksort

- jde o algoritmus založený na metodě rozděl a panuj
- ▶ je známý svou efektivitou se složitostí $T_S(n) = \theta(n \log n)$
- autorem je C. A. R. Hoare, 1962
- algoritmus pracuje tak, že v každém kroku rozdělí posloupnost

$$a_1,\ldots,a_m$$

na dvě

$$a_{i_1}, \ldots a_{i_l}$$
 a $a_{i_l+1}, \ldots a_{i_m}$

tak, že každý prvek z první posloupnosti je menší než všechny prvky z druhé posloupnosti

- toto rozdělení určuje předem zvolený pivot
- obě podposloupnosti se zpracují rekurzivně stejným způsobem

Quicksort paralelně

- paralelizace lze provést pomocí datové dekompozice
- zpracování podposloupností můžeme provádět nezávisle a tedy paralelně
 - na začátku ale máme málo paralelismu
 - tento přístup také není vhodný pro architektury s distribuovanou pamětí
- paralelní quicksortu je mnohem citlivější na volbu pivota
 - špatně zvolený pivot nejen snižuje efektivitu algoritmu, ale také vede k špatně vybalancované zátěži jednotlivých procesorů

Quicksort paralelně

- předpokládáme tedy, že nesetříděná posloupnost je rozdistribuována v pamětech všech procesů
- vybereme si pivota na jednom procesu a pomocí broadcast ho rozešleme všem ostatním procesům
- každý proces si rozdělí svou podposloupnost na část menší než pivot a část větší než pivot
- každý proces z horní poloviny procesů (podle ID) pošle svou nižší podposloupnost svému protějšku v dolní polovině procesů a naopak
 - u architektur se sdílenou pamětí jde o přeuspořádání celé posloupnosti
 - to, kam se má vložit daná podposloupnost lze opět určit pomocí operace prefix sum
- nakonec mají procesy v dolní polovině nižší podposloupnost a procesy v horní polovině vyšší podposloupnost
- obě mohou být zpracovány rekurzivně dál
- po log p krocích má každý proces nesetříděnou podposloupnost tak, že všechny prvky na procesech s

Hyperquicksort

- zbývá nám dořešit problém s volbou pivota
- paralelní quicksort v této podobě není příliš efektivní
- modifikace zvaná Hyperquicksort postupuje takto
 - před volbou pivota si každý proces sekvenčním quicksortem uspořádá svou posloupnost
 - pak může snadno určit "medián"
 - ze všech "mediánů"se určí "celkový medián"
 - dále probíhá výpočet stejně
 - dělení na vyšší a nižší podposloupnost je nyní pro každý proces rychlejší

Analýza hyperquicksortu

$$T_{\mathcal{S}}(n) = \theta(n \log n)$$

$$T_P(n,p) = \theta\left(\frac{n}{p}\log p + \frac{n}{p}\log \frac{n}{p}\right) = \theta\left(\frac{n}{p}\log n\right)$$

- \triangleright S(n,p)=p
- ► E(n, p) = 1
- $C(n,p) = \theta(n\log n) = \theta(T_{S}(n))$

Cederman, Tsigas, A Practical Quicksort Algorithm for Graphics Processors, 2008.

Navrhují následující postup:

- v první fázi jsou zpracovávány velké podposloupnosti
 - na každou podposloupnost se mapuje několik CUDA bloků vláken
 - je proto potřeba dát pozor na správnou synchronizaci
 - protože potřebuje synchronizovat CUDA bloky, je nutné ukončit jeden kernel, a pak spustit další
- v druhé fázi už je jednotlivých nezávislých podposloupností dost na to, aby se každému CUDA bloku přiřadila jedna
 - tím odpadá problém se synchronizací mezi CUDA bloky
 - k dalšímu dělní v rámci jednoho bloku se používá explicitní zásobník
 - na třídění malých podposloupností se používá jiný třídící algoritmus
- algoritmus nepoužívá in-place třídění, protože tím by se špatně dosahovalo sloučených přístupů do globální paměti

První fáze:

- máme danou posloupnost a pivota
- posloupnost chceme rozdělit na prvky menší, než je pivot, a prvky větší
- posloupnost rozdělíme na m bloků a pro každý blok pustíme jeden CUDA blok

- každé vlákno CUDA bloku načte jeden prvek a porovná, zda je větší nebo menší, než pivot
- ve sdílené paměti jsou alokována dvě pomocná pole o velikosti jednoho warpu (32 vláken)
- v daném CUDA bloku se musí postupně spustit několik warpů
- každé vlákno daného warpu na svou pozici (podle svého ID) v prvním poli přičte jedna má-li prvek menší než pivot, nebo přičte jedna do druhého počet, má-li prvek větší než pivot
- po projití všech dat přiřazených CUDA bloku se provede prefix sum na obě pole
- získáme tak offsety jednotlivých prvků ve výsledné posloupnosti - ale jen v rámci jednotlivých CUDA bloků

Operace FAA

- nyní potřebujeme offsety ve výsledné posloupnosti jednotlivých CUDA bloků
- k tomu se použije atomická funkce FAA (fetch-and-add)

```
int atomicAdd( int* address, int val);
```

- tato funkce atomicky přičte k hodnotě old na adrese adress hodnotu val, výsledek zapíše na stejnou adresu a vrátí původní hodnotu old
- my tuto instrukci využijeme tak, že si v globální paměti uděláme proměnnou udávající celkový počet prvků menších než pivot a proměnnou pro celkový počet prvků větší, než pivot
- každý CUDA blok, který má napočítané větší a menší prvky, přičte atomicky své počty větších a menších prvků a zároveň použije původní hodnoty jako své offsety

- nyní již může každý blok projít znovu vstupní data a roztřídit je na požadované pozice ve výstupním pomocném poli
 - prvky menší než pivot vkládáme podle offsetu zleva
 - prvky větší než pivot vkládáme podle offsetu zprava
- nakonec jeden nebo každý blok zapíše pivota na správné místo

- pokud je některá z výsledných podposloupností větší, než minLength, vybereme v ní pivota a určíme ji k dalšímu dělení posloupnost
- pokud již máme více podposloupností než maxSequences přejdeme do fáze 2
- druhá fáze nemusí vzájemně synchronizovat různé CUDA bloky
- algoritmus vyžaduje explicitní implementaci zásobníku
- aby se příliš nerozrůstal, zpracovávají se nejdříve menší podposloupnosti
- pak platí, že zásobník nebude větší než log₂ n
- prefix-sum lze počítat sekvenčně nebo paralelně (asi o 20% rychlejší)
 - M. Harris, S. Sengupta, J. D. Owens, Chapter 39. Parallel Prefix Sum (Scan) with CUDA, GPU Gems 3

Třídící sítě

- provádějí velký počet porovnání najednou
 - většinou tolik, kolik je prvků tříděné posloupnosti
- k tomu používají tzv. komparátory

Definition

Komparátor je zobrazení uspořádané dvojice (x, y) na jinou uspořádanou dvojici (x', y'). Pro **rostoucí komparátor** platí

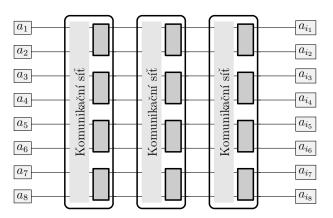
$$x' = \min\{x, y\} \quad y' = \max\{x, y\},\$$

a budeme ho označovat pomocí \oplus . Pro **klesající komparátor** platí

$$x' = \max\{x, y\} \quad y' = \min\{x, y\},\,$$

a budeme ho označovat pomocí \ominus .

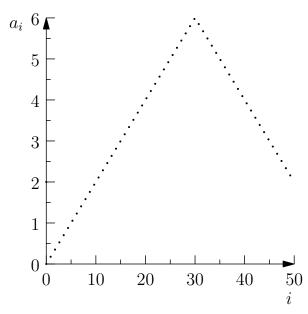
Třídící sítě

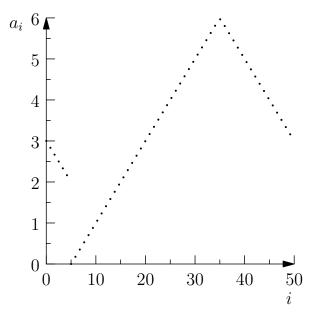

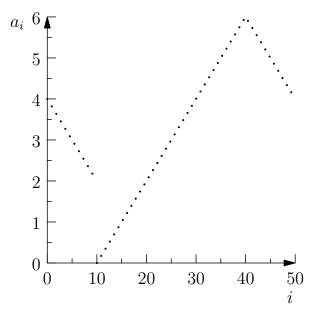
bitonic sort je založený na třídění bitonických posloupností

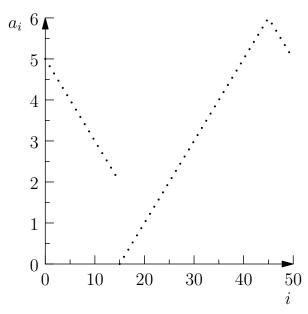
Definition

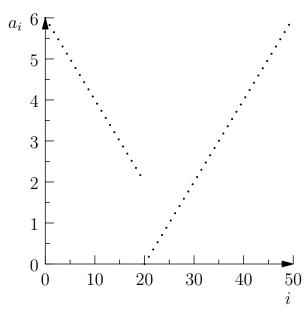
Bitonická posloupnost je taková, která se skládá z jedné rostoucí podposloupnosti a jedné klesající nebo tohoto lze dosáhnout rotací.

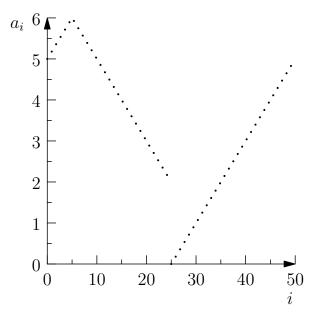

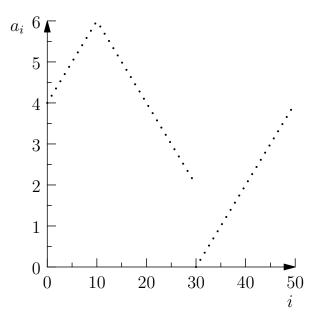

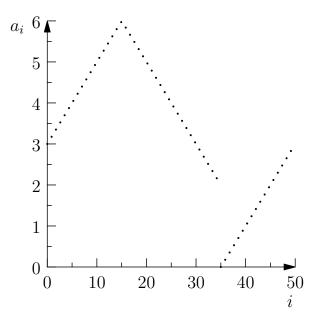

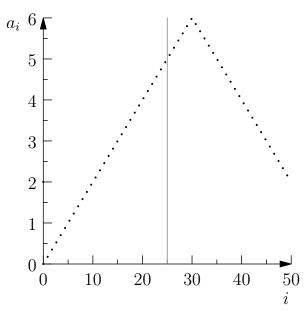

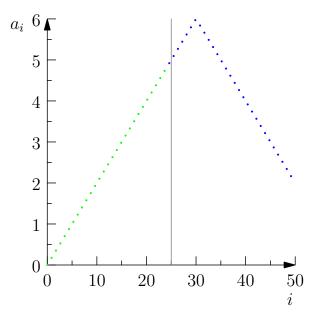
Definujme nyní tyto posloupnosti:

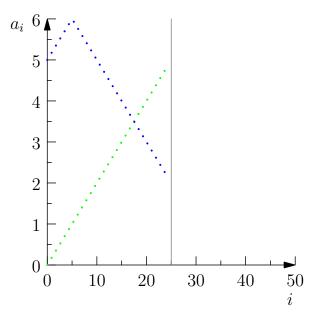
$$s_1 = \left\{\min\left\{a_0, a_{\frac{n}{2}}\right\}, \min\left\{a_1, a_{\frac{n}{2}+1}\right\}, \dots, \min\left\{a_{\frac{n}{2}-1}, a_{n-1}\right\}\right\}$$

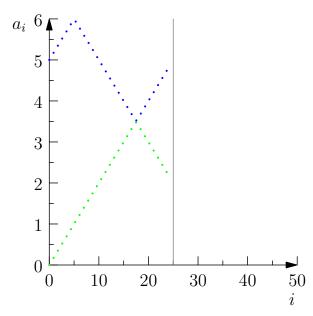
>

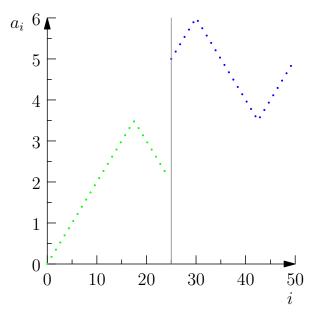
$$s_2 = \left\{ \text{max}\left\{a_0, a_{\frac{n}{2}}\right\}, \text{max}\left\{a_1, a_{\frac{n}{2}+1}\right\}, \dots, \text{max}\left\{a_{\frac{n}{2}-1}, a_{n-1}\right\} \right\}$$

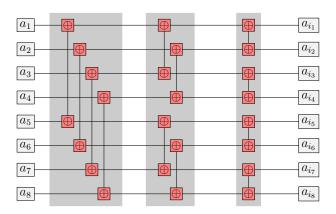

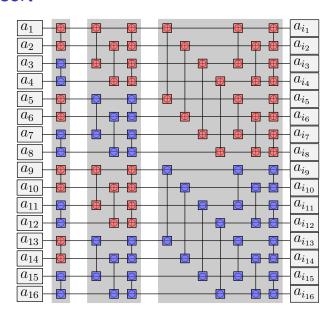

- získali jsme tak dvě bitonické posloupnosti
- navíc platí, že všechny prvky posloupnosti s₁ jsou menší, než prvky posloupnosti s₂
- mohu tak obě posloupnosti dále třídit nezávisle, tj. paralelně
- na obě posloupnosti použijí rekurzivně stejný postup
- tak nakonec dojdu k posloupnostem délky 1
- algoritmus nyní zakreslíme pomocí komparátorů

Jak ale postupovat, pokud nemáme bitonickou posloupnost?

 následující obrázek ukazuje, jak jí získat i z obecné posloupnosti

- postup je založen na skládání dvou bitonických posloupností do jedné o dvojnásobné délce
- začínáme s posloupnostmi o délce 1
- z těch snadno získáme bitonické posloupnosti o délce 2
- pro ukázku si ukážeme, jak získat bitonickou posloupnost o délce 4

▶ máme posloupnost a₁, a₂, a₃, a₄ a víme, že

$$a_1 \le a_2, a_3 \ge a_4$$

nová posloupnost vznikne jako

$$a_1^1 = \min\{a_1, a_3\}, a_2^1 = a_2, a_3^1 = \max\{a_1, a_3\}, a_4^1 = a_4$$

dostáváme

$$a_1 \le a_2, a_1^1 = \min\{a_1, a_3\} \Rightarrow a_1^1 \le a_2^1, a_1^1 \le a_3^1, a_3 \ge a_4, a_3^1 = \max\{a_1, a_3\} \Rightarrow a_3^1 \ge a_4^1.$$

dále máme

$$a_1^2 = a_1^1, a_2^2 = \min \left\{ a_2^1, a_4^1 \right\}, a_3^2 = a_3^1, a_4^2 = \max \left\{ a_2^1, a_4^1 \right\}.$$

platí tedy

$$\begin{aligned} a_1^1 &\leq a_2^1 \leq \max \left\{ a_2^1, a_4^1 \right\} = a_4^2 \quad \Rightarrow \quad a_1^2 \leq a_4^2, \\ a_1^1 &\leq a_3^1, a_3^2 = a_3^1 \quad \Rightarrow \quad a_1^2 \leq a_3^2, \\ a_3^2 &= a_3^1 \geq a_4^1 \geq a_2^2 = \min \left\{ a_2^1, a_4^1 \right\} \quad \Rightarrow \quad a_2^2 \leq a_3^2, \\ a_2^2 &= \min \left\{ a_2^1, a_4^1 \right\}, a_4^2 &= \max \left\{ a_2^1, a_4^1 \right\} \quad \Rightarrow \quad a_2^2 \leq a_4^2. \end{aligned}$$

dostáváme tak, že oba prvky a²₁ a a²₂ jsou menší než a²₃ a a²₄ a jednoduše už z nich udělám rostoucí posloupnost délky 4

Analýza bitonického třídění:

 při vytváření setříděné posloupnosti z bitonické máme snadno pro "hloubku"sítě D*(n)

$$D^*(n) = \sum_{i=1}^{\log n} i = \frac{1}{2} (\log^2 n + \log n)$$

 při vytváření bitonické posloupnosti má každá úroveň i "hloubku"stejnou jako D*(i)

$$D(n) = \sum_{i=1}^{\log n} D^*(i) \approx \theta(\log^2 n)$$

- $T_P(n,p) = n/p \log^2 n$
- \triangleright $S(n,p) = n/p^2 \log^2 n$
- $E(n,p) = n/p^3 \log^2 n$
- $C(n,p) = n \log^2 n$ tj. není nákladově optimální

- používá se ke třídění celočíselných klíčů
- využívá toho, že čísla můžeme třídit jakoby lexikograficky podle jejich zápisu v soustavě o určitém základu
- jsou dvě možnosti jak třídit
 - nejprve podle nejvíce významné číslice = MSD (most significant digit)
 - nejprve podle nejméně významné číslice = LSD (least significant digit)

- buď R základ se kterým třídíme
- algoritmus používá pomocné pole o velikosti R + 1, do kterého napočítává výskyty jednotlivých cifer na dané pozici zápisu
- toto pole se naplní v prvním průchodu
- potom se udělá prefix sum
- tím získáme pozice "přihrádek", do kterých se pak (v pomocném poli) vloží všechny prvky se stejnou cifrou na dané pozici
- v případě MSD se pak rekurzivně třídí jednotlivé "přihrádky"
- u LSD se opět třídí celé pole, ale při zařazování prvků do nových "přihrádek"se musí postupovat shora dolů

MSD Radix sort (R. Sedgewick, Algoritmy v C)

- 1 a r udávají meze, mezi kterými třídíme
- w udává pozici cifry, podle které třídíme

```
void radixMSD( Item& a[], int I, int r, int w )
3
       int i, j, count[R + 1];
4
       if ( w > bytesword ) return;
5
       if (r-1 \le M) return otherSort(a, 1, r);
6
7
       for(i=0;i<R;i++) count[i] = 0;
       for(i=1;i \le r;i++) count[ digit( a[i], w ) + 1 ]++;
8
       for(j=1;j<R;j++) count[j] += count[j-1];
9
       for (i=1;i \le r;i++) aux [count[digit(a[i],w)]++] = a[i];
10
       //for(i=1;i <= r;i++) \ a[i] = aux[i]:
11
       switch(a, aux);
12
       radixMSD(a, l, count[0] + l-1, w+1);
13
       for (i = 0; i < R-1; i++)
14
          radixMSD(a, count[j] + l-1, count[j+1] + l-1, w+1);
15
16
```

LSD Radix sort (R. Sedgewick, Algoritmy v C)

- 1 a r udávají meze, mezi kterými třídíme
- w udává pozici cifry, podle které třídíme

```
void radixLSD( Item& a[], int n, int w )
3
       int i, j, count[ R + 1 ];
4
       for (w=bytesword-1; w>=0; w--)
5
6
7
          for(|=0;|<R;|++) count[|]=0;
          for(i=0;i< n;i++) count[digit(a[i], w) + 1]++;
8
          for(j=1;j<R;j++) count[j] += count[j-1];
          for (i=0;i<n;i++) aux [count[digit(a[i],w)]++] = a[i];
10
          swap(a, aux);
11
12
```

- $ightharpoonup T_S(n) = R \cdot n$
- pro R = 2 se MSD radix sort podobá quicksortu

Budeme se zabývat paralelizací LSD varianty.

```
1
2
    void radixLSD( Item& a[], int n, int w )
3
4
       int threadsNum = omp_get_num_threads();
5
       int pid = omp_get_thread_num();
6
       int i, j, count[ R+1 ][threadsNum];
7
       #pragma omp parallel shared(a,aux,count)
8
       for (w=bytesword -1; w>=0; w--)
9
10
          int localAccum[ R+1 ];
11
          for(||=0;|<R;|++) count[|][pid]=localAccum[|]=0;
12
13
          #pragma omp for private(i) schedule (static)
14
          for(i=0;i< n;i++) count[digit(a[i], w) + 1][pid]++;
15
16
          partialSum(count, localAccum);
17
18
          #pragma omp for private(i) schedule (static)
19
          for(i=0;i< n;i++) aux[localAccum[digit(a[i],w)]++] = a[i];
20
21
          #pragma omp single
22
          swap(a, aux);
23
24
```

- program používá pole count, kam se napočítávají histogramy podle cifer pro jednotlivé procesory
- pole localAccum pak obsahuje meze "přihrádek"pro jednotlivé cifry opět pro každý procesor zvlášť – napočítá se podle vztahu

$$localAcc[i] = \sum_{ip=0}^{p-1} \sum_{j=0}^{i-1} count[j][ip] + \sum_{ip=0}^{pid} count[i][ip], 0 \le i < R$$

pak se prvky správně přerovnají do pole aux

Co je špatně na tomto algoritmu?

Co je špatně na tomto algoritmu?

- uspořádání pole count
 - píšeme-li v C count [j] [pid], pak dvě po sobě jdoucí vlákna vlákna přistupují k po sobě jdoucím prvkům, což způsobuje false sharing
- řešením je změna na count [pid] [j] nebo ještě lépe, toto pole rozdělit na několik samostatných, pro každé vlákno zvlášť

```
1
   void radixLSD( Item& a[], int n, int w )
3
4
       int threadsNum = omp_get_num_threads();
5
       int pid = omp_get_thread_num();
6
7
       int i, j, count[threadsNum][R+1];
                                                      // 111
       #pragma omp parallel shared(a,aux,count)
8
       for (w=bytesword -1; w>=0; w--)
9
10
          int localCount[ R+1 1:
11
          for(i=0:i<R:i++) localCount[i]=0:</pre>
                                                              // !!!
12
13
          #pragma omp for private(i) schedule (static)
14
          for(i=0;i<n;i++) localCount[ digit( a[i], w ) + 1 ][pid]++; // !!!
15
16
          for(j=0;j< R;j++) count[pid][j]=localCount[j]; // !!!
17
18
          partialSum(count, localCount);
19
20
          #pragma omp for private(i) schedule (static)
21
          for(i=0;i< n;i++) aux[localCount[digit(a[i],w)]++] = a[i];
22
23
          #pragma omp single
24
          swap(a, aux);
25
26
```

Výsledky naměřené na SGI Origin 2000:

- třídění 16 milionů prvků
- přístup do RAM trvá 75 cyklů CPU

	L ₂ misses	Invalidations	Time
Alg. 1	9 828 950	9 725 467	51.29
Alg. 2	1 534 000	251 744	5.76

Co je špatně na algoritmu 2?

Co je špatně na algoritmu 2?

- máme špatnou datovou lokalitu
- v každé iteraci (při třídění s více významnou cifrou) se prvky přehazují napříč celým polem
- to znamená, že v další iteraci je bude přejímat jiné vlákno a navíc tím klesá efektivita využití keše

Co je špatně na algoritmu 2?

- máme špatnou datovou lokalitu
- v každé iteraci (při třídění s více významnou cifrou) se prvky přehazují napříč celým polem
- to znamená, že v další iteraci je bude přejímat jiné vlákno a navíc tím klesá efektivita využití keše
- je potřeba zvýšit datovou lokalitu a k tomu se lépe hodí MSD varianta
- bohužel ta se ale těžko paralelizuje

- řešením je provést první krok MSD ...
 - ten provedeme stejně jako u paralelní LSD, tedy paralelně
- dále se všechny přihrádky rozdělí mezi procesory
- protože žádný prvek se už nebude přesouvat do jiné přihrádky, nebude docházet k přesunům mezi vlákny a procesy
- navíc s tím, jak třídíme stále menší a menší přihrádky dostáváme lepší využití keše
- tím dostáváme Algoritmus 3

Dostáváme následující výsledek:

	L ₂ misses	Invalidations	Time
Alg. 1	9 828 950	9 725 467	51.29
Alg. 2	1 534 000	251 744	5.76
Alg. 3	833 559	311 237	2.55

```
void radixLSD( Item& a[], int n, int w )
3
       int i, j, count[p][R+1];
4
5
       for (w=bytesword-1; w>=0; w--)
6
7
8
          for(i=0;i<R;i++) count[pid][i]=0;
          for(i=0;i< n;i++) count[pid][ digit(a[i], w) + 1]++;
          for(j=1;j < R;j++) count[pid][j] += count[pid][j-1];
9
          for (i=0; i< n; i++) aux [count[pid][digit(a[i], w)]++] = a[i]
10
11
          allgather (count[pid][0], R, count);
12
13
          bucketDistribuiton(count);
          dataCommunication(a, aux, count)
14
15
          swap(a, aux);
16
17
```

- algoritmus nejprve provede lokálně klasicky jednu iteraci radix sortu
- v poli count [pid] má uložené rozmezí přihrádek
- funkce allgather způsobí, že všechny uzly budou mít kompletní pole count
- následně se pomocí něj napočítají celkové velikosti přihrádek včetně toho že některé přihrádky se mohou rozdělit na dva uzly pro lepší vyvážení zátěže – bucketDistribution
- ▶ nakonec proběhne výměna dat dataCommunication

Implementace datové komunikace:

▶ zde se dobře hodí funkce alltoallv

Problém tohoto přístupu je opět v tom, že prakticky všechny prvky tříděného pole se v každém kroku přesouvají z jednoho uzlu na druhý.

- řešením je opět využití MSD varianty
- po první iteraci se přihrádky rozdělí mezi jednotlivé uzly
- pak už mezi nimi neprobíhá žádná komunikace
- ve výsledku jsme schopni dostat stejně efektivní algoritmus jako na pro architekturu se sdílenou pamětí

N. Satish, M. Harris, M. Garland, *Designing Efficient Sorting Algorithms for Manycore GPUs*, Proc. 23rd IEEE International Parallel and Distributed Processing Symposium, May 2009.

- viděli jsme, že radix sort vyžaduje operaci prefix-sum
- ta je na GPU komplikována hierarchií různě rychlých pamětí
- navíc při zápisu jednotlivých prvků do přihrádek provádíme nesekvenční zápis, který je označován jako scatter
- dnešní GPU umí dobře scatter v rámci warpu
- chceme
 - minimalizovat počet operací scatter do globální paměti
 - maximalizovat koherenci operace scatter
- obojího lze dosáhnout zmenšením velikosti přihrádek
- ▶ základ pro radix sort R volíme jako $R = 2^b$

- 1. Fáze (vlastní kernel)
 - každý CUDA blok si načte svůj blok dat
 - pro začátek volíme velikost CUDA bloku 256 a stejně tak i datového bloku
 - následně provede setřídění pomocí b 1-bitových splitů
 - výsledek zapíše do globální paměti

Co je 1-bitový split?

- podívám se na daný k-tý bit každého prvku tříděného pole
- je-li tento bit roven 0, zapíšu do pole Aux1 jedničku, jinak zapíšu jedničku do pomocného pole Aux2 (obě pole jsou jinak nulová)
- na obou polích provedu prefix-sum
- je-li daný bit nulový, přesunu prvek na pozici i na pozici danou Aux1 [i] −1
- ▶ jinak ho zapíšu na pozici aux1Max + Aux2[i]-1
- tím zaručím, že neporuším uspořádání podle předchozích bitů v rámci jedné "přihrádky"

2. Fáze (nový kernel)

- každý blok si načte svoje prvky
- napočítá histogram zastoupení jednotlivých v 2^b hodnot
- výsledek je uložen v matici o rozměrech p × 2^b, kde p je celkový počet bloků
- (i, j)-tý prvek říká, kolik je v i-tém bloku prvků, jejichž bitový zápis tvořený b bity podle nichž zrovna třídíme se rovná j.
- tabulka se zapíše do globální paměti

- 3. Fáze (opět nový kernel)
 - provedeme prefix sum v celé tabulce, po sloupcích
 - tím nejprve vysčítáme všechny prvky s hodnotou 0 ve všech blocích apod.
- 4. fáze (opět nový kernel)
 - podle výsledku prefix sum zapíše každé vlákno svůj prvek na nové místo v paměti

Nejvhodnější volba pro *b* se zdá být 4. Také je vhodné nechat každé vlákno zpracovávat 4 prvky, pro větší efektivitu.

Enumeration sort

Jde o teoretický algoritmus pro CRCW PRAM.

- ▶ mějme n^2 procesorů indexovaných indexy i, j = 1, ... n
- nechť CRCW PRAM požívá při zápisu sčítací protokol

```
procedure enumSort( A, n ) begin for each P_{1j} do C[ j ] := 0; for each P_{ij} do if( A[i] < A[j] ) or ( A[i] = A[j] ) and ( i < j ) then  C[j] := 1;  for each P_{1j} do A[C[j]] := A[ j ]; end
```